

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobců:

a) **G. K.**

bytem X

b) **Ing. P. K.**

bytem X

oba zastoupeni advokátkou Mgr. Barborou Klouda Jestřábovou
sídlem Hlinky 57/142a, 603 00 Brno-Pisárky

proti

žalovanému:

Krajský úřad Olomouckého kraje

sídlem Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc-Hodolany

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 9. 2024, č. j. KUOK 112659/2024,
a ze dne 2. 10. 2024, č. j. KUOK 113887/2024, ve věci pořádkové pokuty,

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 30. 9. 2024, č. j. KUOK 112659/2024, a ze dne 2. 10. 2024, č. j. KUOK 113887/2024, **se zrušují** a věci **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit na náhradě nákladů řízení žalobkyni a) částku 9 364,60 Kč a žalobci b) částku 9 364,60 Kč, vše do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky Mgr. Barbory Klouda Jestřábové, sídlem Hlinky 57/142a, 603 00 Brno-Pisárky.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně a) se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2024, č. j. KUOK 112659/2024, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí vydané Magistrátem města Olomouce (dále jen „stavební úřad“) ze dne 11. 6. 2024, č. j. SMOL/248592/2024/OS/PS/Tic, jímž byla žalobkyni uložena pořádková pokuta ve výši 20 000 Kč z důvodu, že dne 15. 2. 2024 závažným způsobem ztížila provedení kontrolní prohlídky na administrativní a výrobní budově v areálu společnosti K. S. s.r.o. Téže problematiky, tedy pořádkové pokuty ve výši 20 000 Kč pro stejný skutek, se týká i rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2024, č. j. KUOK 113887/2024, které se vztahovalo k žalobci b) a jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 11. 6. 2024, č. j. SMOL/248558/2024/OS/PS/Tic.
2. Žalobci namítali, že stavební úřad nebyl oprávněn kontrolní prohlídky (na tentýž den, tj. 15. 2. 2024 byly nařízeny celkem tři kontrolní prohlídky v areálu žalobců) provést, jelikož k okamžiku jejich uskutečnění nebyla vyřízena jejich námitka podjatosti. Kontrolní prohlídka přitom podle žalobců není neodkladným úkonem a v předchozích případech byly kontrolní prohlídky z důvodu nevypořádané námítky podjatosti vždy zrušeny. Žalobci podali námitku podjatosti proti všem úředním osobám Magistrátu města Olomouce dne 12. 2. 2024 a tuto nepovažují za řádně vyřízenou, neboť ji magistrát vyřídil pouhým sdělením ze dne 14. 2. 2024. Proti tomuto sdělení tohoto orgánu podali žalobci odvolání, zejm. kvůli přesvědčení, že o námitce podjatosti měl rozhodnout nadřízený správní orgán, jelikož předmětná námitka směřovala proti magistrátu jako celku. V ostatních případech byly nařízené prohlídky kvůli doposud nevyřízeným námitkám podjatosti zrušeny, žalobci proto měli legitimní očekávání, že budou zrušeny rovněž kontrolní prohlídky nařízené na den 15. 2. 2024.
3. Dále žalobci namítali, že vzhledem k tomu, že byly jednotlivé prohlídky nařízeny na tentýž den, bylo na místě je spojit. Předmětné prohlídky se měly konat dne 15. 2. 2024, a to postupně od 8:30, 9:00 a 10:00. Pro jejich spojení svědčilo podle žalobců i to, že všechny měly proběhnout na tomtéž místě. Toto „umělé“ rozdělení jednotlivých prohlídek navíc podle žalobců zapříčinilo, že každému z nich byly nesmyslně uloženy tři pořádkové pokuty po 20 000 Kč místo jedné. Celková výše uložených pořádkových pokut tak dosáhla částky 120 000 Kč, i když se materiálně jednalo toliko o jednu prohlídku, a tedy i o jeden skutek, resp. jeden prohřešek žalobců.
4. Žalobci se dále v žalobě obsáhle zabývali obecnou povahou pořádkové pokuty jakožto správně-právního institutu. Ve vztahu k pořádkovým pokutám, uloženým v rámci této věci, pak konkrétně namítali, že pořádkové pokuty byly zcela nepřiměřené vzhledem k potenciálu zásahu i vzhledem k majetku žalobců. Stavební úřad svým postupem zneužil formální rozdělenost podnětů k provedení kontrolních prohlídek k tomu, aby tak mohl žalobcům udělit vyšší pořádkové pokuty. Stavební úřad se svým postupem vůči žalobcům dopustil rovněž porušení zásady zákazu dvojího trestání za totéž jednání. Stavební úřad při ukládání pořádkových pokut postupoval odlišně, než jak tomu bylo v případě jiných účastníků řízení (sousedé žalobců Ing. arch. J. Z. a M. Z.), když těmto v obdobné situaci žádnou pořádkovou pokutu neuložil. Stavební úřad při stanovení výše každé dílčí pokuty nezohlednil to, že pokut ukládal více najednou, ani to, že žalobci mají společné jmění manželů a byli tak sankcionováni několikrát, byť jejich jmění tvoří jeden celek. Vzhledem k okolnostem se ze strany stavebního úřadu jednalo o neočekávaný postup, přičemž pokuty ve svém souhrnu několikrát překročily nejvyšší možnou hranici pořádkové pokuty. Žalobci z tohoto důvodu alternativně navrhli, aby soud v případě nezrušení napadených rozhodnutí

alespoň moderoval výši uložených pokut, a to „na výši stokorun nebo nižších jednotek tisíc korun“.

5. Žalobci v žalobě dále namítali podjatost Magistrátu města Olomouce vůči jejich osobám a tvrdili, že tento orgán dlouhodobě nezákonně zvýhodňuje obyvatele sousedních pozemků, konkrétně pana Ing. arch. J. Z. a paní M. Z. Tuto podjatost magistrátu, která se podle žalobců projevila i ve všech ostatních správních řízeních, pak žalobci spatřovali zejm. v žalobě konkrétně specifikovaných skutečnostech.
6. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. V první řadě uvedl, že oproti tvrzení žalobců není rozlišování přestupků a pořádkových deliktů toliko formalistické. Pořádkovou pokutu tak nelze zcela srovnávat s přestupkem, jak uvedli žalobci. To, že je třeba oba tyto instituty rozlišovat, vyplývá podle žalovaného rovněž z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 26. 7. 2016, č. j. 6 As 165/2015-38. O námitkách podjatosti bylo v jiných správních řízeních se žalobci již několikrát rozhodnuto, přičemž v postupu stavebního úřadu nebylo nikdy shledáno jednostranné chování, jež by vedlo k jakémukoli znevýhodnění žalobců. Žalovaný má navíc za to, že námitka podjatosti podaná žalobci dne 12. 2. 2024 byla ke dni konání kontrolních prohlídek již vypořádána, a to formou sdělení tajemníka magistrátu ze dne 13. 2. 2024, č. j. SMOL/057098/2024. Obdobně přitom byly posouzeny i předcházející námitky podjatosti, přičemž tento postup stavebního úřadu již aproboval i žalovaný. Závěrem žalovaný k námitkám podjatosti uvedl, že si je procesních práv žalobců dobře vědom, nicméně že zároveň nelze s odkazem na výkon těchto práv odsouvat provedení kontrolních prohlídek téměř o rok. K výši jednotlivých pořádkových pokut žalovaný uvedl, že při jejím stanovování vycházel z toho, že žalobci neumožňovali provádění kontrolních prohlídek opakovaně. Výše pořádkových pokut se tak žalovanému nejeví jako nepřiměřená, a to i s ohledem na skutečnost, že ani tyto pokuty nepřiměly žalobce k umožnění kontrolních prohlídek ihned po jejich uložení, ale až po dalších šesti měsících.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud ve věci bez jednání.
8. Ze správního spisu soud zjistil, že stavební úřad na den 15. 2. 2024 nařídil celkem tři kontrolní prohlídky v časech 8.30, 9.00 a 10.00 hod. na pozemcích ve vlastnictví žalobců a ve vztahu ke každé z nich vyzval každého z žalobců dle § 133 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023, aby svou přítomností před hlavním (západním) vjezdem do areálu spol. K. S. s.r.o. na adrese D. 7/59, D. umožnili provedení kontrolní prohlídky. Předměty kontrolních prohlídek byly vymezeny následovně: 1) prohlídka na administrativní a výrobní budově v areálu společnosti K. S. s.r.o., na pozemku parc. č. st. X, stavba bez č.p./č.o. na pozemku parc. č. st. XA, stavba bez č.p./č.o. na pozemku parc. č. st. XB, stavba bez č.p./č.o. na pozemku parc. č. st. XC, vše k. ú. D.; 2) prohlídka stavebních úprav letních stájí v obci P., v části obce D., stavba bez č.p./č.o. na pozemku parc. č. st. XD v k. ú. D.; 3) prohlídka na přístavbě skladu na pozemku parc. č. st. X, k. ú. D., obec P., ke stávajícímu objektu stojícímu na pozemku parc. č. st. XB, k. ú. D. Jak vyplývá z veřejně přístupných údajů katastru nemovitostí a jak je současně krajskému soudu již z jeho úřední činnosti známo (krajský soud již projednával řadu sporů žalobců se stavebním úřadem) všechny uvedené pozemky a stavby na nich jsou součástí jednoho uceleného souboru pozemků a jednoho areálu. Ostatně tato skutečnost je zřejmá i

z výzev samotného stavebního úřadu k zajištění přítomnosti žalobců před hlavním vjezdem do areálu spol. K. S. s.r.o. Ze správního spisu dále vyplývá, že dne 15. 2. 2024 v 8.32 hod. bylo ze strany žalobců telefonicky oprávněné úřední osobě za stavební úřad (již se nacházející před vstupem do dotčeného areálu) sděleno, že se svolaných kontrolních prohlídek nikdo z žalobců účastnit nebude, jelikož byla podána námitka podjatosti, protože kontrolní prohlídky nebyly provedeny (záznam z telefonického hovoru ze dne 15. 2. 2024 obsažený ve spise). Za zmaření provedení každé z uvedených kontrolních prohlídek byla následně každému z žalobců uložena pořádková pokuta ve výši 20 000 Kč, tedy pro oba žalobce celkem 120 000 Kč. Jakkoliv žaloby proti dalším čtyřem rozhodnutím žalovaného co do zbývajících pořádkových pokut za dvě z uvedených kontrolních prohlídek (4 x 20 000 Kč) byly krajským soudem odmítnuty pro opožděnost, jedná se o skutečnost, od níž při posouzení věci samé nemůže být odhlédnuto.

9. Vzhledem k uvedeným zjištěným skutečnostem se krajský soud jako první zabýval otázkou, zda stavební úřad správně nařídil tři samostatné kontrolní prohlídky namísto toho, aby prověření všech tří objektů provedl v rámci jedné společné kontrolní prohlídky. Na posouzení této primární otázky totiž pak logicky závisí případné posouzení důvodnosti dalších uplatněných námitek.
10. Žalovaný postup stavebního úřadu aproboval a obhajoval jej tím, že stavební úřad pokutoval vždy pouze konkrétní neumožnění kontrolní prohlídky. Jednalo se o samostatné stavby, k jejichž kontrolní prohlídce byli žalobci vyzváni samostatnou výzvou, v níž byl uveden konkrétní účel kontrolní prohlídky. Skutečnost, že se i další stavby, které měly být předmětem dalších kontrolních prohlídek nařazených na stejný den, nachází také v areálu K. S. s.r.o., je dle žalovaného pouze projevem zásady hospodárnosti. Krajský soud však s takovým posouzením nemůže souhlasit.
11. Jakkoliv se soud s žalovaným shoduje v tom, že smyslem pořádkové pokuty je zajistit efektivní průběh řízení a zabránit průtahům s tím, že jde o sankci za neplnění povinnosti stanovené k zajištění průběhu a účelu konkrétního řízení před správním orgánem, nemá za to, že v nyní projednávané věci postupoval stavební úřad v souladu se zásadou hospodárnosti. Právě naopak.
12. Uvedená zásada je zakotvena v ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, dle kterého *„správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Správní orgán opatřuje podklady přednostně s využitím úřední evidence, do níž má přístup. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis“*.
13. Zásada hospodárnosti obecně stanoví, že nikomu nemají vznikat zbytečné náklady. Pořádková pokuta představuje sankci za nesplnění uložené povinnosti, těžko ji tak lze označit za zbytečný náklad účastníka řízení. Přesto je však třeba myslet na to, že *„ustanovení § 6 odst. 2 však zakotvuje vedle zásady hospodárnosti řízení rovněž další skutečnosti související se zásadou subsidiarity výkonu veřejné moci (jinak upravenou v § 2 odst. 2 a 3), podle které musejí správní orgány šetřit práva a oprávněné zájmy osob a zásah do těchto práv, resp. veškerý výkon pravomoci správního orgánu lze uskutečňovat jen v nezbytném, resp. svěřeném rozsahu, a to tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady“* (JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. § 6 [Zásada rychlosti a hospodárnosti]. In: JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. Správní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck,

2023, s. 61, marg. č. 8.). Správní orgán má tedy dle uvedeného v řízení činit co nejúčinnější úkony, které jeho a zároveň i další subjekty co nejméně zatěžují.

14. Pakliže stavební úřad v souladu se zásadou hospodárnosti nařídil všechny tři kontrolní prohlídky na jeden den, nerozumí soud tomu, z jakého důvodu tyto prohlídky nespojil do jedné společné kontrolní prohlídky. Jakkoliv soud chápe, že potřeba jednotlivých kontrolních prohlídek vznikla na základě samostatných podnětů, vyústila-li situace tím způsobem, že bylo možné všechny tři objekty prověřit ve stejný den, pak měl stavební úřad v souladu se zásadou hospodárnosti ve smyslu výše vyloženém tyto tři podněty prověřit v rámci jedné společné kontrolní prohlídky. Soud si je rovněž vědom, že každá prohlídka se týkala jiného stavebního objektu, avšak za situace, kdy se všechny objekty nacházejí v rámci jednoho areálu vzdálené od sebe v měřítku několika metrů, nemůže tato skutečnost jako důvod pro vedení tří samostatných kontrolních prohlídek obstát. Dle soudu nelze odhlédnout ani od faktického průběhu věci, pakliže všechny tři prohlídky závisely na umožnění jednoho vstupu hlavním vjezdem do areálu, pak se žalobci dopustili odepření právě tohoto jednoho vstupu do svého areálu. Dle názoru soudu je zcela absurdní si představit, že by průběh kontrolních prohlídek probíhal tak, že by se vždy po ukončení prověřování jednoho z objektů oprávněná úřední osoba opět odebrala vně areál před vstupní bránu a tam opětovně čekala na opětovné otevření brány a umožnění vstupu do areálu. Uvedenému odpovídá i výše uvedený záznam založený ve spise, dle kterého žalobci dne 15. 2. 2024 v 8.32 hodin telefonicky informovali oprávněnou úřední osobu, že vstup do areálu za účelem provedení kontrolních prohlídek toho dne neumožní a z toho důvodu stavební úřad kontrolní prohlídky neprovedl. Oprávněná úřední osoba jistě nečekala před hlavním vjezdem do areálu znovu v 8:58 hodin ani v 9.58 hodin.
15. Krajský soud má proto za to, že v souladu s výše vymezeným teoretickým základem dotčené zásady by v dané situaci nejúčinnějším úkonem, který by stavební úřad i dotčené osoby co nejméně zatěžoval, bylo spojení prověření všech tří objektů do jedné společné kontrolní prohlídky.
16. Dle soudu dále zvolený postup stavebního úřadu neodpovídal ani zásadě proporcionality vyplývající z ustanovení § 2 odst. 3 věty třetí správního řádu, dle které *„správní orgán může zasahovat do těchto práv (práv dotčených osob – pozn. soudu) jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu“*. Zásada proporcionality navazuje na zásadu subsidiarity ve smyslu minimalizace zásahů veřejné správy do právních poměrů dotčených osob, která se prolíná ustanoveními § 2 odst. 2 a 3 a již uvedeného § 6 odst. 2 správního řádu, podle nichž musejí správní orgány šetřit práva a oprávněné zájmy osob a zásah do těchto práv, resp. veškerý výkon pravomoci správního orgánu lze uskutečňovat jen v nezbytném, resp. svěřeném rozsahu, a to tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady. Zásada proporcionality pak konkrétně stanoví správnímu orgánu povinnost dbát přiměřenosti zvoleného řešení k okolnostem případu. Shodně na věc nahlíží i odborná literatura, dle které: *„Správní orgán by měl použít vždy pouze tak intenzivní zásah do poměrů dotčených osob, který postačuje ke splnění svého účelu, a to především v těch případech, kdy má k dispozici správní uvážení. Pokud existuje více možných prostředků, měl by správní orgán zvolit ten „nejméně bolestivý“* (JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. § 2 [Zásada legality, zákaz zneužití pravomoci, ochrana dobré víry, soulad s veřejným zájmem]. In: JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. Správní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 29, marg. č. 28.)

17. Je nesporné, že účelem postupu stavebního úřadu bylo provést prohlídku tří stavebních objektů nacházejících se v prostorách jednoho areálu. Ke splnění tohoto účelu by přitom dost dobře vedlo i provedení jedné společné kontrolní prohlídky, v rámci které by byly prověřeny všechny tři stavební objekty. Takovému postupu ve věci nic nebránilo, neboť zákon neomezuje, že by kontrolní prohlídka mohla být vedena jen ve vztahu k jednomu stavebnímu objektu, nikoli k vícero.
18. Krajský soud má tedy vzhledem k výše uvedenému za to, že postup stavebního úřadu, který namísto nařízení jedné kontrolní prohlídky nařídil provedení tří kontrolních prohlídek, pročež následně pro nesplnění povinnosti umožnění vstupu do areálu ze strany žalobců těmto každému z nich uložil celkem tři pořádkové pokuty, byl v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů a principy dobré správy. Konkrétně s principem subsidiarity, hospodárnosti a proporcionality. Žalovaný následně takový postup aproboval a označil za správný, čímž se sám dopustil nezákonnosti.
19. Jelikož soud shledal žalobní argumentaci důvodnou, rozhodnutí žalovaného zrušil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že soud shledal nezákonným již samotný postup správních orgánů spočívající v nařízení vícero kontrolních prohlídek, jenž byl předpokladem pro následné uložení vícero pořádkových pokut, již se pro nadbytečnost nezabýval zbývající žalobní argumentací (přiměřenost uložených pokut a namítanou podjatostí). Ze stejného důvodu ani pro nadbytečnost neprováděl navržené dokazování týkající se otázky podjatosti. Žalovaný je v dalším řízení právním názorem krajského soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Jeho povinností bude reflektovat skutečnost, že nařízení několika kontrolních prohlídek místo jedné společné bylo nezákonné a tuto skutečnost následně promítnout do posouzení zákonnosti uložené pořádkové pokuty.
20. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšní žalobci mají právo vůči odpůrkyni na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně a) tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a 2) náklady za zastupování žalobců advokátkou, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2024 (dále jen „AT“). Tyto tvoří odměna za zastupování ve výši celkem 4 960 Kč za 2 provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) AT, tj. převzetí zastoupení a seps návrhu, přičemž odměna za 1 úkon právní služby ve výši 2 480 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 a § 7 bod 5 AT a snížena o 20 % dle § 12 odst. 4 AT. Dále jí náleží náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 600 Kč, tj. 2 x 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT, avšak vzhledem ke společnému zastupování soud přiznal každému z žalobců polovinu této částky, tj. 300 Kč, neboť za společné úkony při zastupování více osob přísluší zástupci za každý úkon pouze jedna paušální náhrada výdajů (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2014, sp. zn. 25 Cdo 1610/2014, shodně dále rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2024, č. j. 37 A 54/2024-188, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2023, č. j. 17 A 114/2023-73, či rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 3. 2023, č. j. 31 A 75/2021-116). Jelikož je zástupkyně žalobců plátcem DPH, přiznal soud též její náhradu ve výši 21 % z odměny a náhrad, tj. 1 04,60 Kč. Celkové náklady žalobkyně a) tak činí 9 364,60 Kč. Náklady žalobce b) tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a 2) náklady za zastupování žalobců advokátem, které tvoří odměna za zastupování ve výši celkem 4 960 Kč za 2 provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) AT, tj. převzetí zastoupení a seps návrhu, přičemž odměna za 1 úkon právní služby ve výši 2 480 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 a § 7 bod 5 AT a snížena o 20 % dle § 12 odst. 4 AT. Dále

mu náleží náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 600 Kč, tj. 2 x 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT, opět ve výši poloviny této částky, tj. 300 Kč, a dále náhrada DPH ve výši 21 % z odměny a náhrad, tj. 1 104,60 Kč. Celkové náklady žalobce b) tak činí 9 364,60 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu, který o ní rozhodne.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost uloženou mu výrokem II. tohoto rozsudku, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Olomouc 18. května 2026

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu